

Sis principis de la no violència

MICHAEL NAGLER
Metta Center for Nonviolence
27 de Juliol de 2017

La no violència pot ser una manera segura, efectiva i duradora de derrotar la injustícia, però com qualsevol altra ciència requereix coneixement, coratge i determinació.

Vet aquí sis principis que us poden ajudar a portar a terme la vostra acció no violenta de forma més segura i efectiva, tot traient profit de les pràctiques no violentes de la vostra pròpia herència cultural. Aquests principis o guies deriven, tal i com veureu, de dos punts bàsics que cal tenir en compte:

No estem en contra d'altra gent, només del que fan. Els mitjans s'acaben convertint en fins; res de bo pot sorgir de la violència.

1 Respecteu tothom, inclús vosaltres mateixos

Com més respectem els altres, més els podrem convèncer, de forma efectiva, a canviar. No useu mai la humiliació com a eina, ni l'accepteu dels altres, en tant que només degrada a tothom. Recordeu, ningú pot degradar-vos sense el vostre permís.

El veritable èxit en la no violència són les relacions guaridores, quelcom que la violència no pot aconseguir mai. Fins i tot en el cas de violència extrema, Gandhi sentia que era possible odiar el pecat, no el pecador. El 1942, quan la Índia era intervinguda pels Britànics i temia una invasió japonesa, va aconsellar els seus compatriotes:

"Si fóssim un país lliure, podríem usar la no violència per evitar que els Japonesos entressin al país. Això és, la resistència no violenta podria començar el mateix moment que els japonesos

entressin a la nostra terra. Així doncs, un membre de la resistència no violenta els negaria qualsevol ajuda, fins i tot aigua. La seva feina no és ajudar a ningú a robar-li el seu propi país. Però si un japonès hagués perdut el camí i s'estigués morint de sed i demanés ajuda en tant que ésser humà, un membre de la resistència no violenta, que no el veuria com el seu enemic, donaria aigua a l'assedegat. Suposem que els japonesos obliguessin la resistència a donar-los aigua; el seus membres haurien de morir en l'acte de resistència●●.

2 Incloeu sempre alternatives constructives

Les accions concretes són sempre més poderoses que el pur simbolisme, especialment quan aquestes accions creen alternatives constructives: construir escoles o indústries rurals, establir cooperatives agrícoles, inventar-se un sistema bancari comunitari. Com va dir Buckminster Fuller, "No podeu canviar les coses mitjançant la lluita contra la realitat existent. Per canviar res, construïu un nou model que converteixi el model existent en un d'obsolet.

Gandhi va iniciar 18 projectes que van permetre als Indis de fer-se càrrec de la seva societat, tot fent molt més fàcil "acomodar-la llei Britànica i establir les bases per a la seva pròpia democràcia. Les accions constructives tenen molts avantatges:

Permeten que el poble trenqui amb la dependència del règim tot creant els seus propis productes i serveis. No podeu alliberar-vos dels opressors mentre en depengueu per allò essencial. No només esteu reaccionant a les ofenses sinó que us responsabilitza. El fet de ser pro actius us ajuda a alliberar-vos de la passivitat, la por i la impotència.

Us donen una continuïtat de moviment en tant que perduren més enllà, quan la resistència directa ja no és aconsellable.

Hi ha estudis que mostren que la forma més efectiva d'unir el poble és el treball conjunt. Construeix comunitat i conforta el públic en general en tant que mostra que el vostre moviment no és un perill per a l'ordre social.

El més important, estableixen la infraestructura que es necessitarà quan caigui el règim opressor. Moltes revoltes han vist, després de fer caure el règim, com uns nous opressors s'afanyen a ocupar el buit.

La regla d'or a seguir seria: sigueu constructius quan sigui possible i obstructius quan sigui necessari.

3 Tingueu present el llarg termini

L'acció no violenta sempre té resultats positius, de vegades més dels que preteníem. Quan la Xina va passar una època de fam en la dècada del 1950, la branca nord americana dels Fellowship of Reconciliation vam organitzar una campanya massiva de correus per fer que el President Eisenhower enviés excedents alimentaris a la Xina. Hi van prendre part uns 35.000 americans. El nostre missatge al President era una simple frase d'Isaïes: "Si el teu enemic té gana, alimenta'l". Va semblar que no hi va haver resposta. Però 25 anys més tard, vam saber que vam evitar una proposta de bombardejar objectius a la Xina durant la Guerra de Corea! En una reunió important del Conjunt de Caps d'Estat Major, Eisenhower va dir: "Senyors, en tant que 35.000 americans volen que alimentem els xinesos, difícilment és aquest el moment de començar a bombardejar-los."

La violència de vegades "funciona" en el sentit que força un canvi en concret, però a llarg termini comporta més misèria i desordre. No tenim control sobre els resultats de les nostres accions, però sí que el tenim sobre els mitjans que usem, fins i tot sobre els nostres sentiments i el nostre estat mental. Vet aquí una fórmula pràctica: la violència de vegades "funciona", però mai funciona (per fer que millorin les coses i les relacions, per exemple); la no violència de vegades "funciona" sempre funciona.

Tingueu objectius clars. Aferreu-vos a allò essencial (com la dignitat humana) i sigueu clars sobre els vostres principis, però estigueu a punt per canviar de tàctica o comprometre-us en qualsevol altra causa. Recordeu, no esteu en una lluita pel poder (malgrat que el vostre oponent pugui pensar així): esteu en una lluita per la justícia i la dignitat humana. En la no violència, podeu perdre totes les batalles i encara acabar guanyant la guerra!

4 Busqueu solucions win-win

Esteu provant de reconstruir relacions enlloc de guanyar "victòries". En un conflicte, podem creure que perquè un costat guanyi l'altre ha de perdre, però no és veritat. Així doncs, no busquem ser els guanyadors o passar per sobre de l'altre; busquem aprendre i fer que les coses siguin millor per a tothom.

Durant les intenses negociacions de les lleis de segregació de Montgomery, Alabama, Martin Luther King Jr. va fer una observació interessant

que va incloure en el seu llibre *Stride Toward Freedom: The Montgomery Story*. Un advocat de la companyia d'autobusos de la ciutat, que havia estat obstruint les peticions de la població Afroamericana de des regular la segregació racial, va revelar l'autèntic origen de la seva objecció: "Si acceptem les demandes del negres, aniran gallejant d'una victòria sobre els blancs; i això no ho podem acceptar".

King aconsellà als participants del moviment de no delectar-se ni vanagloriar-se tot recordant-los que: "Mitjançant la no violència evitem la temptació d'assumir la psicologia dels vencedors". La "psicologia del vencedors" pertany a la dinàmica antiga del jo-contra-tu, però la persona no violenta veu la vida com una coevolució envers una comunitat en l'amor en la qual tothom pot prosperar. Delectar-se en la victòria pot, de fet, malmetre guanys aconseguits amb dificultat.

5 Useu el poder amb molt de compte

Estem condicionats, especialment a occident, a pensar que el poder "surt del canó d'una arma de foc". Efectivament hi ha un tipus de poder que ve de les amenaces i de la força bruta-però és impotent si refusem obeir-lo.

Hi ha un altre tipus de poder que neix de la veritat. Suposem que heu estat demanant que s'elimini una injustícia. Potser heu estat donant a conèixer la vostra voluntat amb accions fermes, però educades, i l'altra part no està responent. Llavors, tal i com diu Gandhi, hem de "parlar no només al cap sinó també al cor". Podem fer evident la injustícia tot acceptant en nosaltres mateixos el sofriment inherent del sistema injust. Això ens permet moure Satyagraha o la "força de la veritat". En casos extrems podem fer-ho tot posant en risc, fins i tot, la nostra pròpia vida, per la qual cosa és bo ser molt clars sobre els nostres objectius. Feu això amb molt de compte.

La història, i sovint la nostra pròpia experiència, ens ensenya que fins i tot les hostilitats més amargues es poden fondre amb aquest tipus de persuasió que busca obrir els ulls de l'oponent, a qui no coaccionem. No obstant això, hi ha moments en els que hem d'usar alguna forma de coacció. Per exemple, quan un dictador refusa renunciar, hem d'actuar immediatament per acabar amb la gran quantitat de sofriment humà causat per aquella persona que fa tan mal ús del poder. Malgrat tot, cal un pensament estratègic i un zel no violent per a fer-ho bé. Però quan els tempos ho permeten, usem el poder de la paciència i la persuasió, de la resistència en el sofriment enlloc de la seva inflicció. Els canvis provocats per la persuasió

són duradors: algú a qui s'ha convençut es manté convençut, mentre que algú a qui s'ha coaccionat estarà esperant el moment de la revenja.

6 Reivindiqueu el nostre llegat

La no violència ja no necessita tenir lloc en el buit. Tingueu clar sempre que si useu la no violència amb coratge, determinació i una estratègia clara, el més probable és que triomfeu: guanyeu o perdeu, jugareu el vostre paper en la gran transformació de les relacions humanes de la que depèn el nostre futur.

Aquests sis principis estan fonamentats en la creença que la vida és un tot interconnectat i que, quan entenem les nostres necessitats reals, no entrem en competició amb ningú. Com deia Martin Luther King, "No podré ser el que jo haig de ser fins que tu no siguis el que has de ser. I no podràs ser el que tu has de ser fins que jo no sigui el que he de ser".

Sobre l'autor

Michale Nagler is fundador del Metta Center for Nonviolence (<https://mettacenter.org/>) i autor de The Nonviolence Handbook: A Practical Guidebook (<https://mettacenter.org/research-education/self-study/nonviolence-handbook-study-guide/>).

L'article original es va publicar el 27 de Juliol de 2017 a <https://opendemocracy.net/transformation/michael-nagler/six-principles-of-nonviolence> sota llicència Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International (<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>).

La traducció d'aquest article, a càrrec de Robert Garrigós (<https://garrigos.cat>), està publicada sota una llicència Creative Commons Reconeixement-NoComercial 4.0 Internacional (CC BY-NC 4.0) (<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.ca>).